

Научиха се зайчетата му, че е станалъ зарзаватчия, — похвалиха се предъ другитъ зайченца.

Единъ денъ се събраха всичкитъ зайчета и му отидоха на гости. Зайо бѣше самъ — нѣмаше го зарзаватчията — отишелъ бѣше въ градината за прѣсенъ зеленчукъ.

Не знаеше Зайо кжде да се дѣне отъ радостъ, като видъ зайченцата. Не знаеше съ какво да ги нагости.

Грабна цѣла китна лукъ — подаде имъ:

— На, яжте, татковитѣ!

Грабна цѣла торба зелки, изтърси ги предъ зайчетата.

— На, яжте, чичовитѣ!

Грабна цѣла кошница моркови, изсипа ги предъ тѣхъ:

— На, яжте, вуйчовитѣ! Да помните кога сте идвали на гости на вуйча си!

Разхрупнаха се зайченцата. Изпоядоха всичко. Не можеше да имъ се нагледа и нарадва Зайо, и току повтаряше:

— Яжте, татковитѣ! Яжте, чичовитѣ! Яжте, вуйчовитѣ!

По едно време се зададе зарзаватчията. Още отдалече го зърна Зайо и цѣлъ изтръпна, като се сѣти какво е направилъ съ зеленчука.

— Бѣгайте, татковитѣ! Бѣгайте, чичовитѣ! Бѣгайте, вуйчовитѣ!

Всички следъ мене! — викна уплашенъ Зайо.

Побѣгнаха всички зайченца следъ него. Отведе си ги Зайо въ гората. И вече не посмѣ да се върне при зарзаватчията. Страхъ го бѣше да го не бие за изядения зеленчукъ.

Т. Харманджиевъ

ОПРАВДАЛЪ СЕ

— Господинъ учителю, Перчо Голѣмановъ ми удари една плесница!

— Е, като ти удари една плесница какво стана?

— Удари ми трета.

— Втора искашъ да кажешъ?

— Не, втората му ударихъ азъ.

НА ОБѢДЪ

— Босилко, защо не ядешъ гостбата си?

— Не я обичамъ, мамо!

— Представи си, че я обичашъ и яжъ!

— Тогава и ти си представи, че съмъ я изялъ и не ми се карай, мамо!

ГЛЕДАЧКА

Една жена повикала въ кѣщи гледачка да ѝ гледа. Гледачката въртѣла, сукала, но нищо не можла да познае. Най-сетне се досѣтила, че трѣбва да има нѣщо изгубено, та каза:

— Ти, господарке, си изгубила нѣщо много скѣпо, ала скоро ще го намѣришъ.

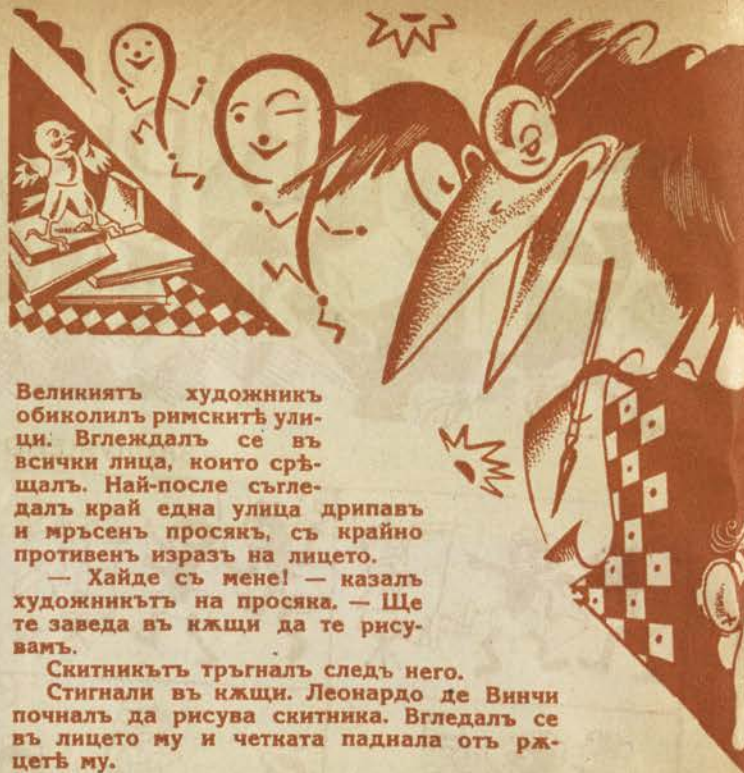
Жената разбрала, че гледачката нищо не познава, та ѝ каза:

— Вѣрно е, че съмъ изгубила нѣщо много скѣпо, но не е вѣрно, че ще го намѣря нѣкога. Азъ изгубихъ скѣпото си време да те слушамъ. А изгубено време никога не се връща.

ЕДИНЪ ЧОВѢКЪ СЪ ДВА ОБРАЗА

Великиятъ художникъ Леонардо де Винчи работилъ дълги години надъ своята прочута картина „Тайната вечеря“. Напраздно търсилъ той образъ, който да подхожда за лицето на Спасителя. Най-после се спрѣлъ на единъ пѣвецъ отъ черковенъ хоръ. Неговитѣ благородни черти и смирено държание му допаднали много. Художникътъ помолилъ пѣвца да нарисува неговото лице за образа на Исуса Христа. Пиетро Бандинели се съгласилъ и Спасителя билъ нарисуванъ.

Дълги години следъ това Леонардо де Винчи работилъ надъ картината. Всички Исусови ученици били готови. Само за Юда Искариотски не можель да намѣри лице, което да подхожда.

Великиятъ художникъ обиколилъ римскитѣ улици. Вглеждалъ се въ всички лица, които срѣщаль. Най-после съгледалъ край една улица дрипавъ и мръсенъ просякъ, съ крайно противенъ изразъ на лицето.

— Хайде съ мене! — казалъ художникътъ на просяка. — Ще те заведа въ кѣщи да те рисувамъ.

Скитникътъ тръгналъ следъ него.

Стигнали въ кѣщи. Леонардо де Винчи почналъ да рисува скитника. Вгледалъ се въ лицето му и четката паднала отъ ръцетѣ му.

— Пиетро, — извикалъ художникътъ, — погледни се на тая картина! Какъ можа толкова много да се измени твоето свѣтло и благородно лице? Какво е станало съ тебе, нещастнико?

Пиетро Бандинели свесилъ глава и промълвилъ:

— Пропихъ се, велики майсторе...

ЗАЙЦИ

ПИТОМНИЯТЪ ЗАЯКЪ

Добре съмъ въ кѣщи, братко, вижъ: спокойно ямъ, спокойно пия.

ДИВИЯТЪ ЗАЯКЪ

Да, да — така спокойно ще врещъ и въ господарската яхния!

Петъ братлета безъ нослета, дружно работятъ и спятъ, на едничекъ столъ стоятъ. Почнатъ тритѣ да пишатъ, дветѣ други не дишатъ,

само чакатъ смирени — че тѣ не сж учени.

Ти си силенъ и голѣмъ, знаешъ вече всичко самъ, но безъ тая дружина мѣчно можешъ помина. Що е то?

Асенъ Разцвѣтниковъ

ЗАДАЧИ

Двама бащи и двама сина изяли на закуска три яйца. Всѣки изялъ по едно цѣло яйце. Какъ ще обясните това?

ДОБРА СРЕЩА

— Добра среща, мжжъ и жена!

— Ние не сме мжжъ и жена:

— А какви сте?

— На тогава мжжа мѣка му на моята майка свекърва.

— Така ли? Ще помисля малко и въ идния брой на вестнике „Врабче“ ще съобща какви сте.

КОЛКО СЖ КОТАЦИТЪ

Вижете азъ каква задача зная! Въ една четирижгълна стая влѣзли отборъ котаци все съсъ дълги мустаци. Въ всѣки жгълъ има по единъ котаракъ. Срещу всѣки котаракъ има по три котарака. Колко сж всичкитѣ?

ЗА УПОТРѢБЯВАНИТЪ КНИГИ И УЧЕБНИЦИ

Медицинскитѣ власти въ Пруссия сж забранили на ученицитѣ и студентитѣ да си служатъ съ употребявани книги и учебници. Следъ като подкрепятъ съ научни изследвания, колко опасни разпространители на заразнитѣ болести сж употребяванитѣ книги и учебници, нареждатъ да се прибиратъ въ края на учебната година вехтитѣ учебници и да се изгарятъ. Въ Швейцария пѣкъ такива книги се дезинфекциратъ както вехтитѣ дрехи.

